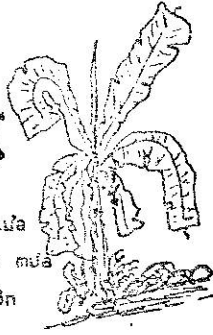

Nhớ quê hương

Xa quê lâu rồi anh có thấy nhớ
Cố mong về thăm lại phố phường xưa
Gợi những lần xe phóng giữa trời mưa
Đã lảng mạn đong đầy ngày mới lớn

* * *

Anh còn nhớ ngôi nhà mình trong xóm?
Cố lảng giếng xinh xắn tuổi còn thơ
Với hàng cau hun hút những chiều mờ
Mình tựa cửa tìm bốn mùa trên đó
Cây khô úa lá mùa thu vàng võ
Cây trở cảnh xơ xác ấy mùa đông
Những lộc non mơn mẩn đón xuân phong
Bên những lá xanh rì màu hạ thắm.

Có một bữa lạ lòng trời mưa nắng
Chợt tìm rạt tại thời điểm này đây
Tất cả mùa quy tụ chốn riêng tây
Đem hạnh phúc về nơi mình đang sống.
Cố những buổi tan học về trống vắng
Áo trắng bay lăm điệu nắng buổi trưa
Luôn tươi cười anh hỏi: "Đợi lâu chưa?"
Chắc đàn bướm làm anh quên công khó.

Có một buổi êm u trời mưa gió
Thường cánh diều phiêu bạt vút vào đây
Nhớ những lần thanh thân lướt trên mây
Mình đã ước được là diều căng gió...

* * *

Cũng về nhớ mình đi thăm đây đó
Xuôi Hậu Giang rồi ra tận Hà Tiên
Ngắm hồng dừa ru nhịp sóng bình yên
Về đây đất xa xa hồn Phú Quốc.
Đường giông ruổi mình trở về Châu Đốc
Lên Cửu Trùng Đài đối ngọn Thất Sơn
Giữa đồng bằng dăm quả núi con con
Hình mờ kết hình ông tiên xinh xắn.
Hàng phường vĩ viên bên đường tươi thắm
Lối gập ghềnh đưa đến biển Bạc Liêu
Chiều nước rộng xa tít bãi phi nhiều
Nghe thường mền dấy phủ sa đen thắm

Anh vẫn biết quê hương mình đẹp lắm
Đến bao giờ mình mới được đi qua
Những cánh đồng cờ thặng cánh bay qua
Những ruộng đất đang lên hồi khai phá.

Nghe giọng hát câu hò sao êm quá
Sóng lạch hiền đưa đẩy mái chèo xuôi
Nhịp cầu tre nổi kết những yên vui
Gieo sao xuyên thêm cho lòng yêu mến.

Ninh Kiều ấy thuyền đập đều trên bến
Tô Châu đây dô lạng lẽ sang ngang
Ngắm vườn dừa ngợp nắng xứ Trúc Giang
Để so với đêm trăng rằm xứ Huế
Sánh lảng tâm thi gang cũng nguyệt tuế
Với Tháp Chàm hiu hắt gió Phan Rang
Sánh Hà Tiên, Đà Nẵng mây động hang
Cũng Địa Ngục, cũng Thiên Đàng mọi về

Đi cho hết khi tuổi mình còn trẻ
Đi cho nhiều đi khắp cả mọi miền
Quê hương này là cửa giồng Rồng Tiên
Bao chủ nghĩa bao hận thù vắng bóng.

Hải Triều
NHẬT BẢN

Hè Về

Hè về năm ấy trở bóng
Phượng khoe sắc thắm ngời trông tháng ngày
Bây giờ hè đến nơi này
Sao phượng chẳng có một ngày cũng không
Thì thời ngắm đó cảnh bóng
Bên ni bên nọ senh mỏng bạn bè
Màn tay xiết chặt gập khe
Mai đây có gặp nhớ hè năm xưa